

הרואה פרק תשיעי ברכות

סבורת
השרם

צב א משה יד רבי
רמב"ם לא כב' כ"ס:
צב א משה יד רמב"ם
כ"ס כולל י כס
עין י טושי' יד
ספ"ק רמב"ם פ"ק

ואמר לחיט שבגולה. שלא ישמעו לו: יעלו לבק. לאחד ההרים
להתנהג בחוקים העמים לבנות צמות: אחיה יבנה מזבח. אדם
גדול היה ורשע לבני הגולה: מנשה. הוא לא היה רבי יהושע:
יגן בכבוד. לפני הבמה לפי שהגיה לוי היה כדמקן במסכת ערובין
(ד' יא): מעשה בר' יהושע בן חנניה
שהלך לסייע את ר' יוחנן בן גודגול
בהגפת לחות אחר לו חזר בך
שחיה מן המזכירים ואני מן
הזוערים: לברס. על טס שהיו
יושבים שורות שורות ככרס זה
האטוע שורות שורות: בכבוד
הכסניה. מכניס אורחים בכתיס:
רשע המדברים. במסכת שבת
מפס לה בכמה מוליקין (ד' ל:):
עשר עשר מיל. שלס פרסאות
מתנה ישראל מביט השימות עד
אלל השמים *להלח פרסי: הלמה
תורה כו'. כלומר קראו הכסוב
מבסס ק': קסם שאני הסכרי
לך פנים כך חתה הסכר פנים.
והיינו דלמיז פנים כפנים: הרב
בכסם. עניהם משום מעשה
העגל: תלמוד בכסם. וגם חתה
מראה להס כעם שהתקט אלכך
ממתנה: חס חתה מחזיר האהל
למקומו גרסינן: והיינו דלמיז ושב
אל המתנה. השך האהל למתנה וחס
לאו משרתך יהושע בן עון נער לא
ימש מעורב ששמש חתוך וחק על
פי שהיכו לאחר שנתלה הקב"ה
לישראל והוקס המשקן לא ילא

עין משפט
נר מצוה 126

ואמר לחיט שבגולה אם שומעין מוטב
ואם לאו יעלו לה: אחיה יבנה מזבח, חנניה
יגן בכבוד ויכפרו כולם ויאמרו אין להם
חלק באלהי ישראל מיד געו כל העם
בבכיה ואמרו חס ושלום יש לנו חלק
באלהי ישראל, וכל כך למה? משום שנאמר
כי מציון תצא תורה ודבר ה' מירושלים:
בשלמא הוא מטטר והם ממטאין לחימא
אלא הוא מטמא והם מטטרין היכי הוי
והא *תניא *הכסם שמטא אין חברו רשאי
למטר, אסר אין חברו רשאי להתיר קסברי
כי היכי דלא נגררו בתריה: חנו רבנן

עין משפט
נר מצוה 126

כשנכנסו רבותינו לחרם ביבנה היו שם
רבי יהודה ורבי יוסי ור' נחמיה ור' אליעזר
בני של רבי יוסי הגלילי פתחו כולם
בכבוד *אכמניא ודרשו, פתח רבי יהודה
ראש *המדברים רכל *מקם בכבוד תורה
ודרש *ומשה יקח את האהל ונמה לו
מרחץ למחנה והלא דברים קל ורומר ומה
ארון ה' שלא היה מרוחק אלא שנים עשר
מיל *אמרה תורה יהיה כל מבקש ה'
יצא אל אהל מעד תלמודי חכמים שהולכים
מעיר לעיר וממדינה למדינה לתורה

עין משפט
נר מצוה 126

עד אהת כמה וכמה *ודבר ה' אל משה פנים אל פנים אמר ר' יצחק
למשה: משה אני ואתה נסכדי פנים בהלכה אבא דאמי כך אמר לו הקדוש ברוך הוא למשה בשם
שאני הסכרתי לך פנים כך אתה הסבר פנים לישראל והחזר האהל למקומו *ושב אל המתנה וגו'
אמר רבי אבהו אמר לו הקדוש ברוך הוא למשה *עכש ויאמרו הרב בכעס ותלמוד בכעס ישראל
מה תהא עליהם אם אתה מחזיר האהל למקומו מוטב ואם לאו *יהושע בן נון תלמידך משרת תתוך
והיינו דכתיב *ושב אל המתנה אמר רבא אף על פי כן לא יצא הרב לבטלה שנאמר *ומשרתי
יהושע בן נון נער לא ימש מתוך האהל: *ועבד פתח ר' יהודה בכבוד תורה ודרש *הסכת ושמע
ישראל היום הוה נדיית לעם וכי אותו היום נתנה תורה לישראל והלא אותו יום סוף ארבעים שנה
היה אלא לתלמודך שתיבית תורה על לומדיה בכל יום ויום כיום שנתנה מדר סיני אמר ר' תנחום בריה דר'

עין משפט
נר מצוה 126

חייא איש כפר עכו תדע שהרי אדם קריאת שמע שתרית וערבית, וערב אחד אינו קורא דומה
כמי שלא קרא קריאת שמע מעולם. *הסכת עשו בתות בתות ועסקו בתורה לפי שאין התורה נקנית
אלא בחבורה כדר' יוסי ברבי תנינא *דאמר ר' יוסי ברבי תנינא מאי דכתיב *דרב"ל (על) הברים ונאלו'
חרב על שונאיהם של תלמידי חכמים שיושבים בד בבד ועוסקים בתורה ולא עוד אלא שממפשים
כתיב הכא ונאלו' וכתיב התם *אשר נואלנו ולא עוד אלא שחוטאים שנאמר *ואשר חמאנו איבעית
אימא מהכא *נאלו שרי צוען דבר אתך *הסכת ושמע ישראל בתתן עצמכם על דברי תורה כראמר
ריש לקיש *דאמר ריש לקיש *מנן שאין דברי תורה מתקיימין אלא במי שממית עצמו עליה? שנאמר
*זאת התורה אדם כי ימות באהל *דבר אחר *הסכת ושמע ישראל הם ואחר כך כתת כדרבא *דאמר
רבא לעולם *למוד אדם תורה ואחר כך יהנה אמרי דבי ר' ינאי מאי דכתיב *כי מיץ חלב יוציא
חמאה ומיץ אף יוציא דם ומיץ אפים יוציא ריב: *במי אתה מצא חמאה של תורה? *במי שמקיא חלב
שנבך משדי אמי עליה *ומיץ אף יוציא דם כל תלמיד שכועס עליו רבו פעם ראשונה ושוחק וזכה
להבחין בין דם פמא לדם חמאה ומיץ אפים יוציא ריב כל תלמיד שכועס עליו רבו פעם ראשונה
ושניה ושוחק וזכה להבחין בין דיני ממונות לדיני נפשות *התנן ר' ישמעאל אומר הרוצה שיתחבם

עין משפט
נר מצוה 126

יעסקו בדיני ממונות שאין לך מקצוע בתורה יותר מהן שהן כמעין גובען. אמר ר' שמאל בר נחמני
מאי דכתיב *אם *נבלח בתחשוא ואם ומת יד לפה כל המגבל עצמו על דברי תורה סופו להתגבש
ואם זמם, יד לפה: *פתח ר' נחמיה בכבוד אבמניא ודרש מאי דכתיב *ויאמר שאל אל הקניי לבו
סרו רדו מתוך עמלקי פן אוסיפך עמי ואתה עשיתה חסד עם כל בני ישראל והלא דברים קל וחומר
ומה יתרו שלא קרב את משה אלא לכבוד עצמו, כך המארח תלמיד חכם בתוך ביתו ומאכילו
ומשקהו ומתנהו מנכסיו על אחת כמה וכמה: *פתח ר' יוסי בכבוד אבמניא ודרש *לא תחעב אדומי כי
אתוך הוא לא תחעב מצרי כי גר היית בארצו והלא דברים קל וחומר ומה מצריים שלא קרבו את ישראל
אלא לצורך עצמן שנאמר *ואם ידעת ויש בם אנשי היל ושמתם שרי מקנה על אשר לך, כך המארח תלמיד
חכם בתוך ביתו ומאכילו ומשקהו ומתנהו מנכסיו על אחת כמה וכמה: *פתח ר' אליעזר בנו של ר' יוסי הגלילי
בכבוד אבמניא ודרש *ויברך ה' את עובד אדום (הגתו) בעבור ארון האלהים והלא דברים קל וחומר ארון
שלא אכל ושחה אלא כבוד ורבץ לפניו, כך המארח תלמיד חכם בתוך ביתו ומאכילו ומשקהו ומתנהו מנכסיו
ועאכ"מאי היא ברבית שברכו: אמר רב יהודה בר זבדיא זו המת וה' כלותיה שילדו *ששה ששה בברים אחר
שנאמר

עין משפט
נר מצוה 126

גליון הש"ס נב' שש בכרס אחד. נצדע לדרך פרש' שמוס כהן כסם הכפרים דו' מדרים י' נחשע שלס מימין ושלס' מהמלל אחד נחמנע אלס מהעבר מימין יוסי זכרים וכשמלל נקבות וכלמנע קוממוס אל
למדונתוס ומענבר מכל הכפרים רק לא מהלנע דמומקוס הוי סימן קלל:

[עיונון כה:]

רבי נסים גאון

תנו רבנן כשנכנסו
רבותינו לחרם
ביבנה. בנראה דבני
מרימא ובפחיתים בפי
תמיר נשחם גרסינן
תמן תנינן זה מדרש
דרש ר' אליעזר בברם
ביבנה ובי כרס היה
שם אלא אלו תלמידי
הכסים שהן עשויין
שחית שורות בכרס:
פתח ר' יהודה רשאי
המדברים בכל מקום.
שפרש במסכת שבת
בפרק כמה מוליקין
(דף ג) אמר יתירה
שעילה יתעלה
אמר ר' יצחק
אין לך כבוד יוציא
אין לך כבוד יוציא
אין לך כבוד יוציא
אין לך כבוד יוציא
אין לך כבוד יוציא

עין משפט
נר מצוה 126

עין משפט
נר מצוה 126

עין משפט
נר מצוה 126

עין משפט
נר מצוה 126

עין משפט
נר מצוה 126

עין משפט
נר מצוה 126

עין משפט
נר מצוה 126

עין משפט
נר מצוה 126